

for imødefommende, maasse endogsaa lige over for de hele Vognladningstakster. Jeg har søgt at regne disse Takster ud, hvorledes de ville stille sig lige over for de vigtigste Eksportartikler, og navnlig tænker jeg paa Smørret, idet jeg har for Øje, at vi en Gang i Tiden kunne komme til Statsdrift over Esbjerg, og det vil da have stor Betydning, at vi have Jærnbanetakster, som kunne passe dertil, og føre os Varerne billigt derhen. Jeg har taget en saadan Route som den fra Kjøbenhavn til Esbjerg, som omtrent er 300 Kilometer, og saa regnet ud, hvad Transporten vilde komme til at koste pr. Ton Smør. Vi regne jo altid, navnlig ad Søvejen med Tøns, og for at gøre en Sammenligning har jeg gjort det op i Tøns. Derksom man der skal sende 500 Gøds i Vognladninger, vil efter Regeringsforslaget en Ton Smør fra Kjøbenhavn til Esbjerg komme til at koste 28 Kr. og efter Folketingets Forslag 23 $\frac{1}{2}$, altsaa omtrent 5 Kr. billigere end Regeringens. Tager man efter almindelig Vognladningstakst, vil det efter Regeringsforslaget blive 18,65 Kr. pr. Ton Smør fra Kjøbenhavn til Esbjerg, medens Folketingets Forslag reducerer det til 14 Kr. pr. Ton. Den sidste Takst, som Folketinget har sat, er altsaa den billigste Maade, hvorpaa man kan sende Smør, men 14 Kr. er efter min Mening saa højt, som det paa nogen mulig Maade kan være. Vi kunne ikke tænke os at sejle Smørret fra Esbjerg til England under 10 Kr. pr. Ton, og lægge vi 10 til 14 bliver det 24 Kr. pr. Ton, og det er dyrere end det koster fra Kjøbenhavn ad Søvejen til Newcastle. At saa Taksterne reducerede, beror paa Ministeren, som overhovedet alt hvad der staar i denne Lov, kommer til at bero paa Ministeren. Der staar i denne meget vigtige § 61, at for længere Afstande skal Fragten væsentlig modereres. Jeg vilde ganske vist have sat Pris paa, om man i Loven havde opstillet en bestemt faldende Skala, saaledes at man billigt kunde transportere vore Eksportartikler til Eksporthavnen selv fra betydelige Afstande. Jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om det ikke kunde lade sig gøre at have særlige Takster for vore Eksportvarer — efter hvad jeg har hørt, er noget saadant Tilfældet i Tyskland — at der var en særlig Tarif for de Ting, der skulde sendes ud af Landet, væsentlig til England. Jeg gaar nemlig ud fra, at naar vi en Gang saa Statsdrift, er det rimeligt at slaa Statstaksterne sammen med Landtaksterne, og der vil det være af stor Betydning at faa en stærkt faldende Skala for de lange Afstande. For saadanne

Varers Bedkommende, som skulde til Ublandet, vilde det efter min Mening være heldigt at have en højere Grundtakst og saa en lavere pr. Kilometer, fordi der er en vis Uretfærdighed i, at de, der bo f. Eks. nær ved Esbjerg, ville faa større Fordel af Statssubventionen, end de, der bo langt borte fra Esbjerg. I Lovforslaget er Grundtaksten sat til 10 Dre pr. 100 Kilogram, det bliver næsten ingenting, 1 Kr. pr. Ton; jeg mener, at man kunde gaa op til 3—4 Kr. pr. Ton. — Der er i Forslaget bestemt en Mindstebetaling for en Sending, og der er ligeledes en Mindstebetaling for Vogne. Jeg vilde gerne vide, hvorfor man ikke har gjort Forskel paa de forskellige Vogne. Saa vidt mig bekendt have vi her i Landet to Slags Vogne, de mindre Vogne, som kun tage 6 Tøns og andre Vogne, der tage 9 à 10 Tøns. Her er sat samme Takst 10 Kr., enten Vognen er stor eller lille. Det forekommer mig atter, at det er en Begunstigelse over for de større Afsendere og at der burde være forskellig Takst for de forskellige Vogne.

Hvad § 70 angaar, kan jeg ikke forstaa, hvorfor den højtærede Minister vil modsætte sig denne Paragraf. Jeg kunde forstaa det, dersom Jærnbanebudgettet ikke stod paa Finansloven, men siden Jærnbanebudgettet jo for et Par Aar siden er blevet optaget paa Finansbudgettet og siden Folketinget har Ret til at nedsætte Udvalg, behandle Budgettet og give gode Raad, kort sagt, da Folketinget jo gennem Finansudvalget kan udøve hele den Rolle, her er tiltænkt Jærnbaneraadet i § 70, ser jeg ikke rettere, end at naar Folketinget foreslaar, at der skal være et fælles Jærnbaneraad, hvori Landstinget faar lige saa mange Medlemmer som Folketinget, vilde det være ganske forunderligt, om Landstinget skulde afvise dette. Dette vilde jo blot være at affære os selv fra at faa en Indflydelse, som nu udelukkende tilkommer Folketinget; thi Folketinget kan gennem sit Finansudvalg kontrollere hele Jærnbanevæsenet. Jeg kan ikke se andet, end at Betydningen af at vedtage § 70 er, at det saa baade vil blive Folketinget og Landstinget, der kommer til at tage Del i dette Jærnbaneraad. Og da der er saa mange Bestemmelser her i denne Lov, som ere overladte til Ministerens fri Skøn, forekommer der mig rigtigt nok at være god Grund til, at Rigsdagen, ikke alene Folketinget, men ogsaa dette høje Ting, fik en Lejlighed til at kontrollere disse Bestemmelser. Jeg ser derfor ikke, hvorfor den højtærede Minister egentlig modsætter sig § 70. Med disse Ord vil jeg tillade mig at anbefale